

## บทที่ 5

### สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนร้อยกรองและความคิดเห็นของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้วิธีเลือกสรร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ซึ่งผู้วิจัยได้สรุปผลตามลำดับ ดังนี้

#### วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนร้อยกรองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยใช้วิธีเลือกสรร
2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการสอนเขียนร้อยกรองโดยใช้วิธีเลือกสรร

#### สมมติฐานการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนร้อยกรองของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้วิธีเลือกสรร หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
2. นักเรียนที่ได้รับการสอนเขียนร้อยกรองโดยใช้วิธีเลือกสรรมีผลสัมฤทธิ์สูงถึงเกณฑ์รอบรู้

#### วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

### 1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนยุพราชวิทยาลัย อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ที่เรียนรายวิชา ท 203 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2543 จำนวน 323 คน

### 1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนยุพราชวิทยาลัย อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ที่เรียนรายวิชา ท 203 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2543 จำนวน 1 ห้องเรียน โดยใช้วิธีสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling)

## 2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 แผนการสอนเขียนร้อยกรองโดยใช้วิธีเลือกสรร จำนวน 7 แผน ใช้เวลาสอนทั้งสิ้นรวม 10 คาบ คาบละ 50 นาที

2.2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนร้อยกรองของนักเรียนก่อนและหลังเรียน ได้แก่ ข้อสอบปรนัย จำนวน 20 ข้อ และข้อสอบอัตนัย จำนวน 1 ข้อ

2.3 แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการสอนเขียนร้อยกรองโดยใช้วิธีเลือกสรร จำนวน 20 ข้อ

## 3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 ทำการทดสอบก่อนเรียน โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนร้อยกรองโดยใช้วิธีเลือกสรร

3.2 ดำเนินการสอนนักเรียนตามแผนการสอนเขียนร้อยกรองโดยใช้วิธีเลือกสรร รวม 7 แผน ใช้เวลา 10 คาบเรียน

3.3 ทำการทดสอบหลังเรียน โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนร้อยกรองโดยใช้วิธีเลือกสรร

3.4 ทำการสอบถามความคิดเห็นของนักเรียน โดยใช้แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการสอนเขียนร้อยกรองโดยใช้วิธีเลือกสรร

3.5 เก็บข้อมูลมาวิเคราะห์โดยใช้วิธีการทางสถิติ

#### 4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 นำคะแนนจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนร้อยกรองของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างทั้งก่อนเรียนและหลังเรียนมาเปรียบเทียบกัน โดยการหาค่าเฉลี่ย ( $\bar{X}$ ) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S) และหาความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยทั้งก่อนและหลังเรียนด้วยการทดสอบค่าที (Paired t – test) แบบกลุ่มสัมพันธ์กัน

4.2 นำคะแนนจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนร้อยกรองหลังเรียนของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์รอบรู้ที่กำหนดไว้ (ร้อยละ 80) เพื่อประเมินการรอบรู้ จากนั้นนำจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์รอบรู้มาหาค่าร้อยละ

4.3 นำคะแนนจากการทำแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการสอนเขียนร้อยกรองโดยใช้วิธีเลือกสรรของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างมาหาค่าเฉลี่ย ( $\bar{X}$ ) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S) และประมาณค่าเฉลี่ยของประชากร ( $\mu$ ) ที่ค่าความเชื่อมั่นร้อยละ 99 แล้วนำผลค่าเฉลี่ยของประชากรมาแปลความหมายตามเกณฑ์การแปลความหมาย

#### สรุปผลการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนร้อยกรองของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้วิธีเลือกสรรหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01

2. นักเรียนที่ได้รับการสอนเขียนร้อยกรองโดยใช้วิธีเลือกสรรมีผลสัมฤทธิ์สูงถึงเกณฑ์รอบรู้ (ร้อยละ 80) จำนวน 46 คน จากนักเรียนทั้งหมด 54 คน คิดเป็นร้อยละ 85.19 ไม่ผ่านเกณฑ์รอบรู้ 8 คน คิดเป็นร้อยละ 14.81

3. ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการสอนเขียนร้อยกรองโดยใช้วิธีเลือกสรร พบว่า ที่ค่าความเชื่อมั่นร้อยละ 99 นักเรียนมีความพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่านักเรียนมีความพอใจอยู่ในระดับมาก - มากที่สุด จำนวน 10 ข้อ และมีความพอใจอยู่ในระดับมากจำนวน 10 ข้อ จากทั้งหมด 20 ข้อ

## อภิปรายผลการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนร้อยกรองของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้วิธีเลือกสรร หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01

ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ กมลวรรณ นิมวรรณนัง (2536) ที่พบว่า คะแนนพัฒนาการด้านการฟัง – พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่เรียนโดยใช้วิธีสอนเพื่อการสื่อสาร ร่วมกับการฝึกแบบทักษะฟัง – พูด มีค่าเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่เรียนโดยใช้วิธีสอนเพื่อการสื่อสาร เพียงวิธีเดียว ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พาลินซาร์ และบราวน์ (Palincsar & Brown, 1987 อ้างใน กัลยา ปาระมีสา, 2540) ที่ได้ศึกษาผลของการผสมผสานวิธีสอน 2 วิธี คือ วิธีสอนแบบแลกเปลี่ยน บทบาทกับการสอนแบบร่วมมือ พบว่า นักเรียนในกลุ่มทดลองมีคะแนนทดสอบหลังเรียนสูงกว่ากลุ่ม ควบคุม และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ซัมเมอร์ (Summer, 1991) ที่ได้ศึกษาพัฒนาความสามารถ ด้านคำศัพท์ในขอบเขตเนื้อหาที่ผู้เรียนเรียนโดยใช้แนวคิดแบบผสมผสาน พบว่า นักเรียนกลุ่มตัวอย่าง มีคะแนนเฉลี่ยหลังการทดลองเพิ่มขึ้นร้อยละ 64

การที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนร้อยกรองของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้วิธีเลือกสรร หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนในการวิจัยครั้งนี้ เป็นเพราะนักเรียนกลุ่มตัวอย่างได้รับการสอนเขียน ร้อยกรองโดยใช้วิธีเลือกสรร จึงทำให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจและพัฒนาความสามารถในการเขียน ร้อยกรองได้ดีขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับความเห็นของ อาภรณ์ ใจเที่ยง (2540 : 134) ที่กล่าวว่า การสอนโดย เลือกใช้วิธีสอนหลาย ๆ วิธีมาผสมผสานกันโดยมุ่งให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดีที่สุดนั้น เป็นการเปิด โอกาสให้ผู้เรียนได้คุ้นเคยกับกิจกรรมการสอนหลาย ๆ แบบ ช่วยกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน เปลี่ยนบรรยากาศการเรียนการสอนให้กระตือรือร้น ไม่เกิดความเบื่อหน่าย และยังสนองต่อจุดประสงค์ การสอนทั้ง 3 ด้าน คือ ความรู้ เจตคติ และทักษะ

อีกประการหนึ่ง ที่ทำให้คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนร้อยกรองของนักเรียน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อาจเนื่องจากนักเรียนได้รับการจัดการเรียนการสอนเขียนร้อยกรองโดยใช้วิธี เลือกสรรอย่างมีระบบ เป็นลำดับขั้นตอน เริ่มเนื้อหาจากง่ายไปหายาก โดยเริ่มจากการกำหนดเนื้อหา และจุดประสงค์ให้นักเรียนเรียนรู้เรื่องความหมายและคุณค่าของบทร้อยกรอง เพื่อให้ นักเรียนตระหนัก ในคุณค่าของบทร้อยกรองและปลูกฝังให้นักเรียนเกิดความรักและศรัทธาในงานเขียนร้อยกรอง จากนั้น

จึงให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจและสามารถสร้างสรรค์ถ้อยคำได้ นำถ้อยคำมาเรียบเรียงเป็นลำดับความคิด แล้วให้ความรู้เกี่ยวกับคำสัมผัสคล้องจอง และสุดท้ายจึงให้ความรู้ความเข้าใจในลักษณะและฉันทลักษณ์ของบทร้อยกรอง แล้วจึงฝึกปฏิบัติโดยนำวิธีการสร้างสรรค์ถ้อยคำ การเขียนลำดับความคิด และความรู้ความสามารถในการเขียนคำสัมผัสคล้องจอง มาเขียนร้อยกรอง จึงสรุปได้ว่าการเรียนรู้โดยเริ่มจากง่ายไปหายากอย่างเป็นระบบ อย่างเป็นขั้นตอน ทำให้นักเรียนสามารถบรรลุจุดมุ่งหมายในการสอนเขียนร้อยกรอง คือสามารถเขียนร้อยกรองได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมกับศักยภาพของตนและมีผลสัมฤทธิ์สูงกว่าก่อนเรียน อีกทั้งนักเรียนยังสามารถนำวิธีการเขียนร้อยกรองในการวิจัยครั้งนี้ไปใช้เขียนร้อยกรองประเภทอื่นได้อีก ซึ่ง สอดคล้องกับความเห็นของ สุจริต เพียรชอบ (อ้างใน มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2527 : 819) ที่กล่าวว่า การสอนเขียนคำประพันธ์ร้อยกรองควรเริ่มจากง่ายไปหายากตามลำดับ ทั้งนี้เพื่อให้นักเรียนรู้ว่าตนเองประสบความสำเร็จ ซึ่งเป็นการเสริมกำลังใจในการเรียนรู้การแต่งคำประพันธ์ต่อไปด้วย

อนึ่ง เนื่องจากผู้วิจัยมีความรักความสนใจในงานเขียนร้อยกรอง จึงได้ฝึกฝนเขียนอยู่เสมอ ดังนั้นในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้ความรู้ความสามารถจากประสบการณ์มาถ่ายทอดให้แก่นักเรียน จึงมีส่วนช่วยให้นักเรียนได้รับความรู้ความเข้าใจและสามารถเขียนร้อยกรองได้ผลเป็นอย่างดี สอดคล้องกับความเห็นของเฮนนิ่ง (Henning, 1973 : 86) ที่กล่าวว่า การสอนเขียนร้อยกรองขึ้นอยู่กับตัวครูมากกว่าอิทธิพลของศิลปภาษา ครูจะต้องรักและสนใจในเรื่องของบทร้อยกรอง เพราะถ้าครูมีความรู้ความสามารถก็ย่อมมีโอกาสส่งเสริมความรู้ ความคิดสร้างสรรค์ให้แก่เด็กได้เป็นอย่างดี

2. นักเรียนที่ได้รับการสอนเขียนร้อยกรองโดยใช้วิธีเลือกสรรมีผลสัมฤทธิ์สูงถึงเกณฑ์รอบรู้ (ร้อยละ 80) จำนวน 46 คน จากนักเรียนทั้งหมด 54 คน คิดเป็นร้อยละ 85.19 ไม่ผ่านเกณฑ์รอบรู้ 8 คน คิดเป็นร้อยละ 14.81

ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ ศรีวิไล ดอกจันทร์ (2531) ที่พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนวิชาวรรณคดีมรดกโดยใช้วิธีสอนที่เลือกสรรของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างทุกคนสูงขึ้นกว่าก่อนเรียนและสูงถึงเกณฑ์รอบรู้ เฉพาะที่เพิ่มถึงเกณฑ์รอบรู้มี 24 คน จากนักเรียนทั้งหมด 28 คน คิดเป็นร้อยละ 85.71

การที่นักเรียนร้อยละ 85.19 มีผลสัมฤทธิ์สูงถึงเกณฑ์รอบรู้ นั้น เป็นเพราะเมื่อนักเรียนได้ทำแบบฝึกในชั้นดำเนินการเรียนการสอนซึ่งกำหนดไว้ในทุกแผนการสอนหลังจากเรียนเนื้อหาจบแล้ว นักเรียนจะต้องทำแบบฝึกเพื่อทบทวนความรู้ความเข้าใจและฝึกปฏิบัติจนได้ผลดี ผู้วิจัยได้ทำแบบฝึกซึ่งมีทั้งแบบฝึกเป็นรายบุคคล เป็นคู่ และเป็นกลุ่มให้เหมาะสมกับความรู้ความสามารถของนักเรียน และในการทำแบบฝึกได้ให้นักเรียนมีอิสระในการทำงาน ปรึกษาหารือกันได้ ทำให้นักเรียนมีแรงจูงใจเต็มใจฝึกปฏิบัติอย่างเต็มความสามารถ โดยช่วยกันคิด ช่วยกันเขียน จนสามารถทำแบบฝึกได้อย่างถูกต้องเป็นส่วนมากในทุกแผนการสอน ดังนั้นเมื่อทำการทดสอบวัดผล นักเรียนจึงมีผลสัมฤทธิ์สูงถึงเกณฑ์รอบรู้

นอกจากนี้ การที่นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ในการเขียนร้อยกรองสูงจนถึงเกณฑ์รอบรู้ เนื่องจากนักเรียนได้รับการแก้ไขข้อบกพร่องโดยการซ่อมเสริมนอกเวลา ซึ่งกำหนดไว้ในแต่ละแผนการสอน โดยนักเรียนที่ทำแบบฝึกมีคะแนนต่ำกว่าร้อยละ 80 (ไม่ผ่านเกณฑ์) จะต้องได้รับการแก้ไขข้อบกพร่อง โดยให้นักเรียนที่ทำแบบฝึกมีคะแนนมากกว่าร้อยละ 80 ขึ้นไป (ผ่านเกณฑ์) สอนนักเรียนที่ไม่ผ่าน แล้วให้นักเรียนที่ไม่ผ่านทำแบบฝึกเพื่อซ่อมเสริม โดยครูและนักเรียนตรวจผลงานร่วมกัน แล้วนำคะแนนมาประเมินผลตามเกณฑ์ (ร้อยละ 80) อีกครั้ง ถ้านักเรียนทำแบบฝึกผ่านเกณฑ์ทุกคน จะเริ่มเรียนเนื้อหาต่อไป แต่ถ้าไม่ผ่านจะต้องแก้ไขข้อบกพร่องจนกว่าจะผ่านหรือมีความพร้อมมากที่สุด จึงจะเริ่มเรียนเนื้อหาต่อไปได้ การดำเนินการแก้ไขข้อบกพร่องเช่นนี้นับว่าเป็นการพัฒนาการเรียนรู้ได้เป็นอย่างดี ทั้งนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์แล้วและนักเรียนที่ซ่อมเสริมจนผ่าน เนื่องจากนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ได้ทบทวนความรู้จากการสอนเพื่อน จึงทำให้จำได้อย่างแม่นยำ และนักเรียนที่ไม่ผ่านเกณฑ์ต้องทำแบบฝึกหัดเพื่อซ่อมเสริมให้ผ่าน ซึ่งการฝึกซ้ำ ๆ หลาย ๆ ครั้งทำให้นักเรียนได้พัฒนาการเรียนรู้จนสามารถทำได้เท่าเทียมกับเพื่อนที่ผ่าน ดังนั้นเมื่อทำการวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนร้อยกรองของนักเรียนจึงสูงถึงเกณฑ์รอบรู้ (ร้อยละ 80) สอดคล้องกับแนวคิดของ บลูม (Bloom, 1976) ที่เน้นการแก้ไขข้อบกพร่องด้วยการซ่อมเสริมเป็นสำคัญ ซึ่งนับว่าเป็นข้อที่ดีและเป็นหลักสำคัญของการเรียนแบบรอบรู้ รวมทั้งเป็นการปรับปรุงคุณภาพการสอนให้เหมาะสมกับความต้องการของนักเรียนแต่ละคนได้ดีที่สุด สรุปได้ว่า การสอนเขียนร้อยกรองโดยใช้

วิธีเลือกสรรที่ทำการแก้ไขข้อบกพร่องด้วยการซ่อมเสริมหลังเรียน สามารถช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้จนผ่านถึงเกณฑ์รอบรู้ นับว่าเป็นวิธีที่ทำให้นักเรียนสามารถพัฒนาการเรียนรู้ได้ดียิ่งขึ้น

สำหรับนักเรียนที่ไม่ผ่านเกณฑ์รอบรู้จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 14.81 นั้น เนื่องจากผู้วิจัยกำหนดเวลาซ่อมเสริมไว้ในชั่วโมงว่าง แต่เมื่อไปทำวิจัยชั่วโมงว่างของนักเรียนได้มีครูผู้สอนวิชาอื่นนำนักเรียนไปทำกิจกรรม ดังนั้นจึงใช้เวลาพักเที่ยงซึ่งเป็นเวลาพักรับประทานอาหารจะเหลือเวลาเพียงครึ่งชั่วโมง ในเวลานี้ได้จัดให้นักเรียนที่ผ่านมาสอนเพื่อนนักเรียนที่ไม่ผ่าน สำหรับเวลาที่เหลือได้ให้นักเรียนฝึกปฏิบัติในเวลาเข้าก่อนเข้าเรียนของวันต่อไป ด้วยเหตุนี้ นักเรียนส่วนที่ไม่ผ่านเกณฑ์ที่มาโรงเรียนสาย จึงไม่ได้ทำแบบฝึกเพื่อซ่อมเสริมแก้ไขข้อบกพร่องของตน ทำให้ปฏิบัติไม่ได้และเรียนรู้ไม่ทันเพื่อน เมื่อเริ่มเรียนเนื้อหาต่อไปก็ยิ่งทำไม่ได้ จึงมีผลให้คะแนนวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนร้อยกรองของนักเรียนส่วนนี้ไม่ถึงเกณฑ์รอบรู้

3. ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการสอนเขียนร้อยกรองโดยใช้วิธีเลือกสรร พบว่า ที่ค่าความเชื่อมั่นร้อยละ 99 นักเรียนมีความพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่านักเรียนมีความพอใจอยู่ในระดับมาก - มากที่สุด จำนวน 10 ข้อ และมีความพอใจอยู่ในระดับมากจำนวน 10 ข้อ จากทั้งหมด 20 ข้อ

ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ ศรีวิไล ดอกจันทร์ (2531) เรื่อง การทดลองวิธีเลือกสรรเพื่อการเรียนรู้วรรณคดีไทย ซึ่งผลการวิจัยข้อหนึ่งปรากฏว่า หลังจากนักเรียนเรียนรู้วรรณคดีไทยโดยการสอนที่ใช้วิธีเลือกสรร นักเรียนมีเจตคติต่อวรรณคดีไทยโดยเฉลี่ยสูงขึ้น มีนักเรียนที่เปลี่ยนเจตคติอย่างชัดเจนเป็นระดับที่สูงขึ้น 10 คน คือ เปลี่ยนจากระดับกลางเป็นระดับสูง 5 คน เปลี่ยนจากระดับต่ำเป็นระดับกลาง 3 คน เปลี่ยนจากระดับต่ำเป็นระดับสูง 2 คน โดยสรุปมีนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ด้านเจตคติ 26 คน คิดเป็นร้อยละ 92.86

จากแบบสอบถามความคิดเห็นต่อการสอนเขียนร้อยกรองโดยใช้วิธีเลือกสรรเป็นรายข้อ ทั้งเชิงบวกและเชิงลบ จำนวน 20 ข้อ ซึ่งมีข้อความเพื่อต้องการทราบความคิดเห็นและความรู้สึกของนักเรียนต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้วิธีเลือกสรร สรุปได้ว่า นักเรียนมีความคิดเห็นว่าการจัดการเรียนการสอนโดยใช้วิธีเลือกสรร ทำให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจ สามารถเขียนร้อยกรองได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม รวมทั้งสามารถพัฒนาการเขียนร้อยกรองได้ดียิ่งขึ้นอีกด้วย ทั้งนี้เพราะผู้วิจัยได้

เลือกใช้วิธีสอนหลายวิธีมาประยุกต์ใช้ร่วมกัน ใช้วิธีสอนและกิจกรรมที่แปลกใหม่ ไม่ซ้ำซาก และเป็นประโยชน์ต่อการเรียนรู้ของนักเรียนได้เป็นอย่างดี อีกทั้งวิธีสอนและกิจกรรมที่จัดเตรียมไว้สามารถยืดหยุ่นหรือเปลี่ยนแปลงได้ตามสถานการณ์ของการเรียนการสอนและเหตุการณ์เฉพาะหน้า เช่น ถ้าเข้าสอนในคาบเรียนแรกซึ่งก่อนสอนนักเรียนต้องเข้าแถวเคารพธงชาติ และฟังคำชี้แจง คำอบรมจากครู ถ้ามีเรื่องต้องชี้แจงอบรมมาก เวลาจะเกินเข้าไปในคาบเรียนแรก เมื่อเวลาเหลือน้อยลงกิจกรรมต้องย่อย่อปรับให้เข้ากับเวลา กิจกรรมใดที่ไม่สำคัญให้ข้ามไปสอนเนื้อหาสาระที่สำคัญกว่า ดังนั้นผลการวิจัยครั้งนี้ จึงปรากฏว่าความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการสอนเขียนร้อยกรองโดยใช้วิธีเลือกสรรมีความพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก

#### ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะต่อการเรียนการสอนเพื่อการศึกษาวิจัยต่อไป ดังนี้

##### 1. ข้อเสนอแนะในด้านการเรียนการสอน

1.1 ครูผู้สอนภาษาไทยควรนำการสอน โดยใช้วิธีเลือกสรรไปใช้สอนกับรายวิชาอื่นหรือทักษะอื่น ๆ นอกจากการสอนเขียนร้อยกรอง อาทิ วิชาที่เกี่ยวกับทักษะการอ่านหรือการพูด เป็นต้น เพราะการเลือกสรรวิธีสอนหลาย ๆ วิธีมาประยุกต์ใช้ร่วมกัน ย่อมทำให้นักเรียนไม่เบื่อหน่าย สนุกสนานกับการเรียน โดยเฉพาะวิธีสอนที่แปลกใหม่ มุ่งให้นักเรียนเกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ซึ่งจะสอดคล้องกับความต้องการของนักเรียนและสภาพการเรียนการสอนในปัจจุบันมาก

1.2 การนำการสอน โดยใช้วิธีเลือกสรรไปใช้ควรเลือกให้เหมาะสมกับนักเรียน เนื้อหา จุดประสงค์การเรียนรู้ และสถานการณ์ในการเรียนการสอนเป็นสำคัญ รวมทั้งครูผู้สอนควรมีประสบการณ์การสอนเกี่ยวกับวิธีสอนที่จะนำมาใช้เป็นอย่างดี การเรียนการสอนจึงจะบรรลุตามวัตถุประสงค์

1.3 การเลือกสรรวิธีสอนเพื่อนำไปใช้ในการสอนแต่ละวิชาควรคำนึงถึงเวลาที่จะนำไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนด้วย

## 2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรนำการสอนโดยใช้วิธีเลือกสรรไปทดลองใช้กับการฝึกทักษะด้านอื่น ๆ เช่น การอ่านหรือการพูด เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในทักษะวิชานั้น ๆ

2.2 ควรเลือกสรรการสอนที่นำมาพัฒนาทักษะการอ่านหรือการพูด ด้วยการนำวิธีสอนที่มีผู้เคยนำไปทดลองสอนและได้ผลดีมาแล้วมาประยุกต์ใช้ร่วมกัน แล้วนำไปศึกษาทดลอง เพื่อศึกษาพัฒนาการทางการเรียนรู้ในทักษะเหล่านั้นว่ามีพัฒนาการมากน้อยเพียงใด

2.3 ควรเลือกสรรวิธีสอนที่มุ่งเน้นพัฒนาความคิดริเริ่มสร้างสรรค์หลาย ๆ วิธีมาประยุกต์ใช้ร่วมกัน เพื่อศึกษาพัฒนาการทางด้านความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ของนักเรียนต่อทักษะการพูด การอ่าน หรือการเขียนว่ามีพัฒนาการสูงขึ้นถึงเกณฑ์รอบรู้ที่กำหนดไว้หรือไม่